

Secondly, all areas of finance and their relationship, the activities of bodies and institutions working in the field of finance, need improvement. The financial reform strategy and tactics must be a gradual restructuring that will entail further transformation.

The primary tasks of development of the financial system in Ukraine are:

- create a group of powerful banks;
- reduce tax pressure;
- streamline financial flows;
- start structural and institutional transformations of the banking system, effective reorganization of enterprises.

Thus, at this stage, the financial system of Ukraine does not fully meet the needs of the state economy. The functioning of each of the components of the financial system of the state is possible only under the conditions of legislative regulation of their interaction. The task of all subjects of the financial system is to create reliable measures to ensure its stable development.

References:

1. Polozenko D. The financial system of Ukraine and the budget process: the nature and ways of their improvement. Finance of Ukraine. - 2010.
2. Skoropad I. State financial control in Ukraine: problems and ways of reform [Text] / IS Skoropad // Scientific Bulletin of NLTU Ukraine. 2011. 21.3. - P.260-270.
3. Lunina O. Problems and prospects of development of the public finance system in Ukraine. Finance of Ukraine - 2010.
4. Public finances in the transitive economy: Educ. manual / M. Carlin, L.M. Gorbach, L. Novosad and others; For the title. ed. Doctor of Economics, prof. E. Carlina. - K. : Condor, 2011.
5. Primierova O., Abakumova I. Dynamics of propensity to personal financial savings in the post-crisis period: case of Belarus and Ukraine // Наукові записки НАУКМА. Економічні науки. – 2014. – No. 159. – С. 72-78.

Копил В. Д., Ткаченко Д. О., Чеченіна Д. М.
Студентки 4 р.н., НАУКМА

ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ХАРАКТЕРИСТИК УНІВЕРСИТЕТІВ ТА МАКРОЕКОНОМІЧНИХ ФАКТОРІВ НА ЗАЙНЯТІСТЬ ВИПУСКНИКІВ

Найкращі університети світу щороку випускають велику кількість амбітних, працелюбних студентів з високим рівнем професійної підготовки. Це зумовлює зростання конкуренції щодо працевлаштування серед випускників та ускладнює вибір найкращих кандидатів для роботодавців, які беруть до уваги багато різних факторів. Відповідно постає запитання, чи звертають увагу роботодавці для полегшення вибору кандидатів на інші фактори, окрім навичок та вмінь випускників, такі як: характеристики університетів, які закінчували студенти, та окремі макроекономічні показники (що мають прямий вплив на бізнес-середовище), такі як ВВП та рівень робочої сили.

Метою та мотивацією дослідження є перевірка гіпотези, чи впливають макроекономічні фактори країни (зокрема ВВП) та характеристики університетів, у яких навчалися випускники, на середньозважений відсоток роботодавців, які готові працевлаштувати студентів після випуску з ВНЗ.

Для дослідження вище наведеної гіпотези, першочергово був проведений аналіз наявної літератури, який показав, що, зазвичай, спостерігається позитивний взаємозв'язок між навчанням в університетах та ВВП країн. Розгляд літературних джерел базувався на виокремленні найбільш близьких до даної теми досліджень, на основі яких було проведено аналіз залежності працевлаштування випускників від стандартних характеристик університету та економічних факторів.

Надалі для дослідження основної гіпотези, було вирішено перевірити за допомогою методів економіко-математичного моделювання, чи мають відповідні фактори (зокрема ВВП країни) статистично значущий вплив на бажання роботодавців працевлаштовувати випускників університетів певної держави. Задля перевірки залежності була використана модель Tobit, яка надає подвійну інтерпретацію коефіцієнтів.

Перша інтерпретація коефіцієнтів свідчить, що серед незалежних змінних було виокремлено чотири статистично значущі:

- *Employer-student connections*: при збільшенні на 1% частки роботодавців (для яких важливі характерні для цього університету дана характеристика) частка роботодавців, бажаючих найняти випускників цього університету, збільшиться на 0,095%.
- *Alumni outcomes*: при збільшенні на 1% частка роботодавців, бажаючих найняти випускників цього університету, збільшиться на 0,24%.
- *Employer reputation*: при збільшенні на 1% частка роботодавців, бажаючих найняти випускників цього університету, збільшиться на 0,3%.
- *Partnerships with employers*: при збільшенні на 1% частка роботодавців, які бажають взяти на роботу випускників цього університету, збільшиться на 0,21%.

На підставі наведених вище даних наша гіпотеза про вплив ВВП на залежну змінну була відхилена, оскільки коефіцієнт для цієї незалежної змінної статистично незначущий з ймовірністю майже 100%.

Друга інтерпретація: як змінна на 1% наших статистично значущих факторів впливає на ймовірність того, що знайдеться > 57,3% роботодавців для даного ВНЗ, що будуть готові взяти на роботу випускника, базується на нижче наведених даних (таблиця 1).

Таблиця 1. Змінні та ймовірність їх граничного ефекту

Variable Name	Marginal Effect (probability)
Employer-student connections	-0,00000011
Alumni outcomes	-0,00000028
Employer reputation	-0,00000034
Partnerships with employers	-0,00000025
GDP	0,00000011
Total Labour force	-0,00000066
Status (dummy variable)	-0,00000094

Хоча змінна “ВВП” була визначена напередодні як статистично незначуща, вона єдина під час збільшення на 1% демонструє збільшення ймовірності того, що відсоток роботодавців (готових найняти випускника певного ВНЗ). Дана інтерпретація ймовірності є досить не суттєвою для дослідження, так як сама ймовірність під час зміни показників незалежних змінних практично не змінюється (що підтверджує попередню першу інтерпретацію).

У висновку слід зазначити, що як правило, в літературі ми можемо зіткнутися із наявністю залежності між ВВП та % роботодавців, готовими найняти випускників. Однак оцінка коефіцієнтів моделі показала, що зазначені макроекономічні показники не мають впливу на залежну змінну (змінна ВВП є статистично незначущою), незважаючи на інші чинники, такі як “employer-student connections”, “alumni outcomes”, “employer reputation” та

“partnerships with employers”. У будь-якому випадку, представники влади стикаються з труднощами, пов'язаними з заходом надання коштів, які слід направити на освіту, особливо в даний час, коли вони намагаються відновити владу над відкритими засобами після бюджетної надзвичайної ситуації. Примітно, що люди з вищою освітою, як правило, мають істотно більш високу ставку оплати, ніж ті, хто не має.

Наша модель не показала суттєвого впливу ВВП на % роботодавців, які готові наймати випускників певних ВНЗ, але якщо ми змінимо метод оцінки або змінимо показник ВВП на ВВП на душу населення, або використаємо більший об'єм даних, ситуація може змінитися і ефект може бути позитивним чи негативним, але значущим. Отже, одного дослідження такого типу недостатньо для оцінки даних взаємозв'язків. Краще інтегрувати розрахункові економетричні відносини в повну макроекономічну модель і запустити серію модельних симуляцій, що дозволить нам вирішити конкретні проблеми.

Список використаних джерел:

1. O'Callaghan C. QS Graduate Employability Rankings Methodology [Електронний ресурс] / Craig O'Callaghan. – 19 September 2019. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.topuniversities.com/employability-rankings/methodology>.
2. O'Callaghan C. QS Graduate Employability Rankings 2020: Out Now [Електронний ресурс] / Craig O'Callaghan. – 2019. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.topuniversities.com/university-rankings-articles/graduate-employability-ranking/qs-graduate-employability-rankings-2020-out-now>.
3. Gross domestic product (GDP) [Електронний ресурс] // OECD.Stat. – 2019. – Режим доступу до ресурсу: <https://data.oecd.org/gdp/gross-domestic-product-gdp.htm>.
4. GDP Ranked by Country 2019 [Електронний ресурс] // World Population Review – Режим доступу до ресурсу: <http://worldpopulationreview.com/countries/countries-by-gdp/>.
5. Graduate Employment Rate. Methodology [Електронний ресурс] // INTELLIGENCE UNIT – Режим доступу до ресурсу: <http://www.iu.qs.com/university-rankings/indicator-graduate-employment/>.

Косенчук А. О., Шелест В. В.
Студентки 2 р. н., НаУКМА

ЛІБЕРАЛІЗАЦІЯ ВАЛЮТНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Для того, щоб зрозуміти всі трансформаційні процеси, які відбуваються у сфері валютного регулювання та валютних операцій, варто звернутися до визначення поняття «валютного законодавства».

Валютне законодавство – це сукупність правових норм, що встановлюють та регулюють порядок укладення угод щодо валютних цінностей, що реалізують як всередині однієї країни – між її особами та організаціями, так і з відповідними суб'єктами інших країн [1]. Основним нормативно-правовим актом у системі валютного законодавства до 7 лютого 2019 р. був Декрет Кабінету Міністрів України «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» від 19 лютого 1993 р. (далі – Декрет КМУ). Цей Декрет установлював режим здійснення валютних операцій на території України, визначав загальні принципи валютного регулювання, повноваження державних органів і функції банків та інших фінансових установ України в регулюванні валютних операцій, права й обов'язки суб'єктів валютних відносин, порядок здійснення валютного контролю, відповідальність за порушення валютного законодавства [2]. Окрім цього, порядок здійснення валютного регулювання визначали Закон України «Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті» від 23 вересня 1994 р., який визначав терміни повернення виручки резидентів у іноземній валюті від експорту продукції, Указ Президента України «Про невідкладні заходи щодо повернення в Україну валютних цінностей, що незаконно знаходяться за її межами» від 18 червня 1994 р., який встановлював обов'язок суб'єктів підприємницької діяльності незалежно від форм